

Bron: ND 19 maart 2015

auteur: Jeroen Sytsma •vrijgemaakt-gereformeerd predikant te Zwolle-Zuid.

Het originele artikel is met toestemming van de auteur ingekort.

Paulus introduceert een radicale geloofstest: vraag jezelf af hoe graag je belasting betaalt.

Er ligt een blauwe envelop op de mat, de belastingaangifte moet weer worden gedaan. En ik las Paulus, Romeinen 13: ‘De overheid is er voor uw welzijn. Wie belasting int, staat in dienst van God.’ Wat moet ik daarmee als ik een blauwe envelop open?

Hoe komt Paulus er dan bij zo positief over de belastinginspecteur te spreken? ‘Wie belasting int, staat in dienst van God.’ Bij leven in dienst van God denk ik toch eerder aan ebolapatiënten helpen dan aan blauwe enveloppen.

Paulus kan zo positief zijn omdat de fiscus een onderdeel van de overheid is. En die overheid komt van God: ‘Er is geen gezag dat niet van God komt; ook het huidige gezag is door God ingesteld.’ God heeft de mensenwereld zo gemaakt, dat zij alleen goed kan functioneren als er een overheid is. Paulus: ‘De overheid staat in dienst van God en is er voor uw welzijn.’

Hoe zorgt de overheid dan voor mijn welzijn? Allereerst door het zwaard te dragen en waar nodig verdiende straf te geven. De overheid maakt wetten en handhaaft die wetten met de dreiging en uitvoering van straf. Zo heeft strenge verkeerswetgeving ervoor gezorgd dat in Nederland het aantal verkeersdoden in veertig jaar met 90 procent is afgenomen!

De tweede manier waarop de overheid voor mijn welzijn zorgt, is volgens Paulus het innen van belastinggeld. Nou ja, dat innen is op zichzelf nog niet voor mijn welzijn. Dat wordt het wel als het belastinggeld goed uitgegeven wordt! En als ik daar even over nadenk ... Bijna alles wat mijn leven goed, makkelijk en veilig maakt, wordt betaald van belastinggeld. Ik kreeg ongeveer twintig jaar gratis onderwijs. Ik weet mij omringd door de goede zorg van de medische wereld, politie, justitie en brandweer. Ik woon veilig langs een keurig onderhouden straat – en dat ónder de zeespiegel! Ik profiteer van de zorg die de overheid besteedt aan sportvoorzieningen, het zwembad, de cultuur, natuur, radio en televisie.

Belasting is er voor je welzijn. Daarom is belastingontduiking geen onschuldige sport waarover je kunt opscheppen op een feestje. Belastingontduiking is niet willen meedoen aan het welzijn van mensen.

En volgens de strenge norm van Jezus in zijn Bergrede is dat niets anders dan een vorm van moord. Dat is het volgens onderzoeken trouwens ook echt: er is uitgerekend dat belastingontduiking en corruptie op wereldschaal 3,6 miljoen levens per jaar kosten!

Dat gaat vooral om kinderen. Te weinig belastinggeld betekent te weinig zorg, te weinig scholen, te weinig veiligheid. En dus veel te veel kinderen die onnodig sterven voor ze 18 zijn.

Leuker kunnen we het niet maken – zegt de belastingdienst al 25 jaar. Leuker kunnen we het wel maken – zei de apostel Paulus al 2000 jaar geleden. Belasting betalen is het gezag en de

wijsheid van God erkennen en Hem daarom eren. Een goed functionerende belastingdienst is een Godsgeschenk en een voorwaarde voor een goed leven.

Paulus' woorden over belasting betalen zijn – verrassend genoeg – onderdeel van een betoog over de liefde. Ze staan tussen 'Laat uw liefde oprecht zijn' (12:1) en 'Wees elkaar niets schuldig, behalve liefde' (13:8). Mensen in Rome zijn christen geworden. Ze hebben in Jezus Christus de grootste liefde leren kennen. Paulus schrijft hen over hoe ze onderling elkaar moeten liefhebben, 'met de liefde van broers en zussen'. En ook hoe ze met liefde in de samenleving aanwezig kunnen zijn: 'neem geen wraak, geef je vijand te eten, erken het gezag van de overheid'.

Als állergrootste testcase voor die liefde schrijft hij over belasting betalen. Ze moeten belasting betalen 'omwille van hun geweten'. Een geweten dat de liefde als kompas heeft. Paulus zet de wereld dus op z'n kop. Hij geeft mij de opdracht belasting te betalen uit liefde! Belasting betalen, niet als noodzakelijk kwaad, maar als daad van liefde. Liefde voor de overheid die over mij gesteld is, én liefde voor de mensen met wie ik samenleef en die mijn belastinggeld nodig hebben. Paulus introduceert een zeer radicale manier om te testen hoe goed je in de liefde bent. Vraag je zelf af hoe graag je belasting betaalt ....

Belasting betalen bepaalt me nóg ergens bij. Want van het geld dat ik aan de overheid geef, gaan anderen aan het werk: onderwijzers, politieagenten, stratenmakers, bejaardenverzorgers. Belasting betalen is ook de erkenning dat ik het leven niet alleen aankan. Als ik zelf moest zorgen voor onderwijs, veiligheid en een mooie straat, dan werd het één grote puinhoop. Ik ben afhankelijk van anderen die voor mij hun best willen doen. De Bijbel noemt dat 'leven van genade.' En ook dit is een geestelijke oefening. Als ik bij mijzelf merk dat ik geen hallelujaroeper ben bij blauwe enveloppen, is dat misschien een teken dat ik nog te weinig van genade leef. En nog te veel van wat ik zelf kan bedenken over wat goed is. Nog te veel van waarop ik recht meen te hebben – zelfs in mijn relatie met God.